

den Tid, hvor man i det øvrige Europa ikke var færdig med at foreslaa den afskaffet, blev den paa ny indført i England for Voldsforbrydelser og har siden til det engelske Folks Tilfredshed stadig været anvendt og anvendes den Dag i Dag for Voldsforbrydelser. Jeg mener derfor, at det ikke alene vil være fuldstændig forsvareligt at gøre Forsøg med den her i Landet, men at det ogsaa vil være nødvendigt, og at det vil vise sig heldbringende. Naar det siges, at Statistikken viser, at disse Voldshandlinger her i Landet ere i Aftagende, er det ikke rigtigt, og selv om der i et enkelt Aar kunde paavises en lille Nedgang, har det jo vist sig, at Tallene i saa Henseende altid have været svingende og naturligvis altid i et lille og begrænset Omraade maa være svingende. Saa længe der foregaar saa mange graverende Voldshandlinger, som der foregaar her i Landet, vil det ikke kunne nytte noget at sige, at deres Tal dog er en lille Kende mindre end de vare f. Eks. for 3—4 Aar siden, thi der er dog alligevel tilstrækkelig Grund til at prøve et skrapere Middel for at se, om det ikke kunde være i Stand til at udrydde disse Voldshandlinger. Jeg maa derfor fraraade at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 7.

Hvad Ændringsforslagene under Nr. 8 a og 8 d. angaar, kan jeg subsidiært acceptere dem, men har dog visse Betæneligheder derved, dels den, at det forekommer mig, at der kan være adskillige Tilfælde, hvor Voldshandlinger, begaaede af Personer mellem 15—18 Aar, ere af en saadan Beskaffenhed, at de burde kunne belægges med Legemsstraf efter § 5, men dernæst ogsaa og ikke mindst, at der meget vel af saadanne Personer, særlig naar de komme op imod 18 Aars Alderen, kan blive begaaet Voldshandlinger af en saadan Natur, at de ikke bør slippe med Legemsstraf alene efter Straffelovens § 21, men at de bør have samtlige de Følger af Voldshandlingen, som denne Lov kan medføre, altsaa ikke blot Legemsstraf, men denne som Tillæg til en længere Tids Frihedsstraf.

Jeg kan tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 8 b., 8 c. og 8 e. — Derimod forekommer det mig, at der er en Del Betæneligheder ved Ændringsforslaget under 8 f. Det er Forslaget om, at den paagældende, før han afgives til den Anstalt, hvori han skal udstaa sin Frihedsstraf, skal have overstaaet den ham ikendte Legemsstraf. Det forekommer mig, at det netop vilde være det rigtige og naturlige,

om han begyndte sin Frihedsstraf i den paagældende Anstalt med Udstaaelsen af Legemsstraffen, for at han i continenti kunde først tænke over det, der var overgaaet ham, og derefter begynde paa at af-tjene Frihedsstraffen. Jeg frygter for, at naar han først skal have sin Legemsstraf i et almindeligt Fængsel og derefter — maaske i en eller to Dage transporteres til Strafanstalten, saa vil det Indtryk, han har faaet af Legemsstraffen, for en væsentlig Del gennem den Luftforandring og Stedforandring, som foregaar, fortabe sig. Og naar disse to Straffe gives kumulativt, og navnlig saaledes, at Legemsstraffen er Tillægsstraf til Fængselsstraffen, forekommer det mig at være det eneste rette, naturlige og rationelle, at de udstaaes i et Træk i umiddelbar Fortsættelse af hinanden uden nogen som helst Afbrydelse. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til Udvalget, om der ikke var Anledning til mellem 2den og 3die Behandling at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse. Jeg kan ikke se i og for sig, at den paagældende Anstalts Indvirkning paa Fangen skulde lide noget ved, at han i selve den kom til at udstaa Legemsstraffen. Thi det kan ogsaa arrivere ham, medens han sidder i Anstalten, at han paa Grund af sit Forhold der bliver ikendt en Legemsstraf, og da vil man jo ikke fra nogen Side betænke sig paa at lade ham udstaa den i Anstalten og umiddelbart derpaa lade ham fortsætte Afsoningen af sin Frihedsstraf.

Til disse Bemærkninger kan jeg henholde mig, idet jeg altsaa navnlig maa fraraade Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 7.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det er en Selvfølge, at den højtærede Ministers Henstilling til Udvalget om at tage under Overvejelse, hvorvidt Ændringsforslaget under Nr. 8 f. maatte trænge til en Forandring eller maatte udgaa, skal blive taget til Følge. I øvrigt give de faldne Ytringer mig ikke Anledning til nogen Tilføjelse til, hvad jeg før har sagt.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Jeg bemærker, at der i Ændringsforslag Nr. 1 er en Trykfejl, idet der i 3die Linie staar: „i samme Stykke“; der skal staa: „i 1ste Stykke“.